

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 796/2014-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom senátu 17. decembra 2014 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti EWD Záhorská Bystrica, s. r. o., Kupeckého 5, Bratislava, zastúpenej advokátom JUDr. Miloslavom Šimkovičom, AK MS s. r. o., Galandova 3, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Cob/395/2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti EWD Záhorská Bystrica, s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. októbra 2014 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti EWD Záhorská Bystrica, s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len

„ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Cob/395/2012.

2. Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka vystupuje v predmetnom súdnom konaní o zaplatenie 180 917,67 € s príslušenstvom ako vedľajší účastník na strane žalovaného. Konanie sa začalo žalobou podanou na Okresnom súde Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) 21. augusta 2007 žalobcom (spoločnosť HARVARD REAL ESTATE COMPANY, s. r. o.), v súčasnosti spoločnosťou Future Vox Company, Cheyenne, Wyoming, USA. Žalobca sa žalobou domáhal uvedenej sumy s prísl. z titulu zmluvnej pokuty od žalovaného – mestskej časti Bratislava – Záhorská Bystrica na základe dohody o urovnaní uzavretej 20. júna 2003. Okresný súd uznesením z 30. mája 2008 č. k. 11 Cb 207/2007-40 pripustil vstup sťažovateľky do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného.

3. K namietanému porušeniu označených práv sťažovateľky malo dôjsť postupom krajského súdu, ktorý je nečinný dva roky po tom, ako Najvyšší súd Slovenskej republiky 28. augusta 2012 zrušil rozsudok krajského súdu z 24. novembra 2011 č. k. 1 Cob 25/2011-354 v spojení s opravným uznesením č. k. 1 Cob 25/2011-380 z 5. marca 2012 a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie ešte 9. októbra 2012. Krajský súd nekonal ani napriek dvom žiadosťiam sťažovateľky o nariadenie termínu pojednávania (júl 2013 a január 2014) a ani po podaní sťažnosti pre prietahy v konaní predsedovi krajského súdu (júl 2014), hoci považoval jej sťažnosť za dôvodnú.

4. Na základe uvedeného sťažovateľka ústavnému súdu navrhuje, aby vo veci vydal tento nález:

„Právo spoločnosti EWD Záhorská Bystrica, s.r.o... na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd Krajským súdom v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Cob 395/2012: porušené bolo.

Krajskému súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn.: 1 Cob/395/2012 prikazuje konať bez zbytočných prietahov.“

Okrem toho sa sťažovateľka domáha priznania finančného zadosťučinenia v sume 5 000 € a úhrady trov konania v sume 1 900,08 € vrátane DPH.

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ústavný súd ak vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva a slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal... Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

6. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec... prerokovala bez zbytočných prietáhov a podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru aby bola jeho vec spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

7. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa toho ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne

neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

8. Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľky (ako vedľajšej účastníčky na strane žalovaných), že postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Cob 395/2012 boli porušené jej označené práva podľa ústavy a dohovoru.

9. Z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide predovšetkým vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, alebo aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takúto možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05). Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07).

10. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu (napr. IV. ÚS 102/05, II. ÚS 387/06, II. ÚS 518/2014) sa ochrana základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (ale i právu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie tohto základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade krajským súdom) ešte mohlo trvať. Ak v čase, keď sťažnosť bola doručená ústavnému súdu, už nemohlo dochádzať k namietanému porušovaniu označeného

základného práva postupom krajského súdu, ústavný súd sťažnosť zásadne odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Uvedený právny názor ústavného súdu je akceptovaný aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (pozri Miroslav Mazurek proti Slovenskej republike, rozhodnutie o sťažnosti č. 16970/05 z 3. marca 2009).

11. V nadväznosti na uvedený právny názor ústavný súd konštatuje, že hoci skutočnosti uvádzané sťažovateľkou sú aj dôvodné, ako to vyplýva z odpovede krajského súdu na jej sťažnosť na prietahy z 8. augusta 2014 (pozornosti ústavného súdu neušlo, že na základe návrhu doručeného 13. februára 2014 uznesením č. k. 1 Cob/395/2012-458 zo 4. apríla 2014 krajský súd pripustil v zmysle ustanovenia § 92 ods. 2 a 3 Občianskeho súdneho poriadku vstup nového žalobcu do konania a tiež určil termín pojednávania na 18. september 2014), ale na druhej strane celková doba konania pred krajským súdom (dva roky) je ešte na hranici ústavnej akceptovateľnosti a poverený zástupca krajského súdu v odpovedi na sťažnosť sťažovateľky navyše uviedol, že vec bude v budúcnosti sledovať z hľadiska „*jej bezprietahovosti a plynulosti*“.

12. Ústavný súd k tomu poznamenáva, že v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu 13. októbra 2014 krajský súd už nemohol porušovať jej označené základné právo podľa ústavy a právo podľa dohovoru z dôvodu, že spis sa v dôsledku podaného dovolania žalovaným v druhom rade od 9. októbra 2014 nachádzal už na Najvyššom súde Slovenskej republiky, ktorého postup sťažovateľka v petite sťažnosti nenamietala.

13. Tento skutkový stav bol so zreteľom na obsah sťažnosti, ako aj s prihliadnutím na zmysel a účel ustanovenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov základom pre záver ústavného súdu, že sťažnosť sťažovateľky proti údajnej nečinnosti krajského súdu je zjavne neopodstatnená. Z tohto dôvodu ju ústavný súd odmietol už po jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. decembra 2014